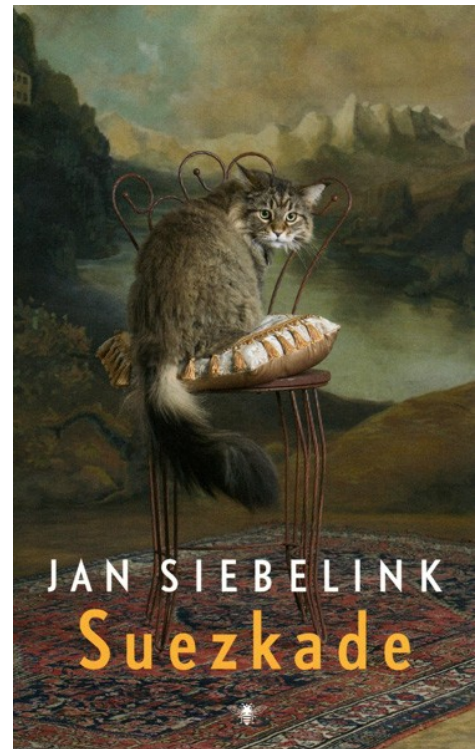

Jan Siebelink

Suezkade (2008)

door: Rob van Hilten – 4 april 2009

De laatste roman van Jan Siebelink, *Suezkade*, is een meeslepend verhaal waarin angst een allesbepalende rol speelt. De hoofdpersoon Marc Cordesius belichaamt de angst voor eenzaamheid, verlatingsangst én bindingsangst. Zijn tragiek is die van een hoofdpersoon uit de romans van Louis Couperus, romans waarin Den Haag ook zo'n belangrijk decor vormt van het naar het onontkoombare noodlot leidende verhaal.

Het verhaal

Marc Cordesius hoeft voor het geld niet te werken. Hij is gezegend met een groot familiekapitaal. Tegenover de financiële rijkdom staat een emotionele armoede: Marc heeft zijn vader nooit gekend en zag zijn moeder ontvoerd worden toen hij vier jaar was. Maar na het overlijden van zijn tante, bij wie hij inwoonde in een groot huis aan de Suezkade in Den Haag, begint hij als docent Frans aan het gymnasium Descartes. Het schoolgebouw is een statig gebouw met torentjes aan de Laan van Meerdervoort. Op weg naar school ontmoet hij op de eerste werkdag de scholiere Najoua, die net als hij voor het eerst naar de school gaat. Marc wordt getroffen door de levenslust die uit de ogen van het meisje straalt. De klik is wederzijds en samen treden zij de school binnen. Er ontstaat een vriendschap met vergaande gevolgen.

Najoua komt bij Marc in de klas, nadat zij de inroosteraar van de school heeft bewerkt om haar in de klas van Marc te zetten. Op school ontmoet Marc een bekende uit zijn jeugd, de ambitieuze en hypercorrecte Stef De Labadie, die net als Marc docent Frans is.

Door zijn dandyeske voorkomen en intellectuele uitstraling, dingen vele mededocenten naar zijn gunsten, maar de enige docent voor wie Marc echte vriendschap voelt, is de outcast Wim Egbers. Wim is een kritische observant van alles wat op school gebeurt. Hij vertelt Marc over recente voorvallen op school, zoals de zelfmoord van de docent Parre die er met de vrouw van De Labadie vandoor is gegaan.

De stijve en getrouwde rector van het Descartes, Rafaël Pilger, neemt Marc in vertrouwen en vertelt hem over zijn geheime fantasieën (en angsten) over goklust en zijn liefde voor de vileine docente Esther Biljardt. Onder de indruk van Marcs opvattingen over filosofie en zijn schrijfkunst, vraagt hij Marc columns te schrijven voor een onderwijsblad. Marcs positie en functioneren op school is dan al onderwerp van kritiek en roddel bij zijn mededocenten. De openlijke vriendschap met de aan anorexia lijdende Najoua, werkt niet in zijn voordeel. Naarmate de jaren vorderen, wordt Marc meer en meer een in zichzelf en in zijn speciale lokaal teruggetrokken persoon. Een van de columns die hij schrijft, is de aanleiding tot de dramatische ontknopning van het boek.

De realiteit

Het fascinerende aan Suezkade is de vermenging van realiteit en fictie. Je kunt met het boek in de hand met bijna geografische nauwkeurigheid bepalen waar het verhaal zich afspeelt: het Gymnasium Haganum aan de Laan van Meerdervoort staat model voor het Descartes, de trams knarsen in de rails als ze vanuit de Zoutmanstraat de Laan van Meerdervoort opdraaien, Marcs moeder wordt ontvoerd op Plein 1813 en Marc racet met zijn sportauto over de Laan van Meerdervoort naar Kijkduin. Maar de geografie is niet de enige link naar de werkelijkheid.

In 1997 werd op het Gymnasium Haganum een meisje de toegang tot de school geweigerd omdat zij aan anorexia leed omdat zij een slecht voorbeeld voor de andere scholieren zou zijn. Ook de diverse onderwijsvernieuwingen komen aan bod. Siebelink schrijft met een kritische blik over het gebrek aan literatuuronderwijs, het niveau en de bekrompenheid van het docentenkorps. Het schoolbestuur lijkt vriendschap en zorg uit te stralen naar de docenten, maar is eigenlijk een aan regels en traditie gebonden conservatief bestuur. De komst van Marc wordt in eerste instantie gekoesterd als een frisse wind, maar het is tegelijkertijd een wind die langzaamaan uitgroeit tot een vernietigende orkaan.

Jan Siebelink, zelf docent Frans en in het bezit van een sportauto, heeft met Suezkade een roman geschreven die past in de traditie van Couperus. De verwijzingen in het boek naar deze Haagse schrijver zijn talrijk. Marc is een waardig lid van de innerlijk gekwelde romanpersonages die in Den Haag op een statige manier hun noodlot tegemoet wandelen.